

‘Een hobby die blijft trekken’, Mario Collombon 30 jaar molenaar op de Roosdonck,

Mario Collombon (bijna 46) zet net planken in de grondverf als hij wordt verrast door bezoek van Marloes Stofferis van de Raad van Toezicht van de Hollandsche Molen. Zij is op korenmolen De Roosdonck om Collombon te feliciteren met zijn 30-jarig jubileum als molenaar en om hem een ‘Blijk van Waardering’ uit te reiken.

De kwast wordt neergelegd, de planken die zijn bedoeld om de zware toegangsdeuren tot de molen te restaureren, moeten even wachten. „We hadden wel schrik want hij was bijna te laat”, vertelt Evert Jan Schuur. Schuur is sinds kort de tweede molenaar op De Roosdonck. „Mario moest vanmorgen vanuit Amsterdam komen en omdat ik tegenwoordig ook op de molen sta dacht hij terecht dat hij er niet per se vroeg hoefde zijn. Zeker niet met de wind van vandaag.”

In haar speech haalt Stofferis de molenaarsgeschiedenis van Collombon aan. Een molentje dat hij als ukkie cadeau krijgt, vormt de grond van zijn molenaarscarrière. Al op jonge leeftijd fietst hij naar Nuenen om in de molen te helpen. Hij haalt op 15-jarige leeftijd zijn molenaarsdiploma en is op dat moment de jongste molenaar van Nederland. „Het is wel duidelijk, jij kunt niet zonder de molen en de molen kan niet zonder jou”, aldus Stofferis.

Iedere zolder een andere functie

„Voor mij is het allemaal normaal, op zaterdag naar de molen” reageert de jubilaris. „Ook voor het fijne contact met eigenaar Hennie Merks en sinds kort mede-molenaar Evert Jan. Op naar de volgende dertig jaar.” Stofferis, zelf molenaar in Kockenge, wil De Roosdonck graag aan de binnenkant bekijken. Tijdens de tocht tot onder de kap omhoog wordt de trap per zolder (etage) smaller en steiler. Iedere volgende zolder heeft een andere functie. Collombon vertelt bevlogen over ‘zijn’ molen en de twee molenaars wisselen enthousiast kennis en weetjes uit.

Door de week werkt Collombon als bouwkundig tekenaar. „Dan werk ik binnen aan de computer. Het is heerlijk om hier op zaterdag uit te waaien. Ik heb er nooit genoeg van, nee”, zegt hij met nadruk. „Ik kan eens een enkele keer minder zin hebben, zoals bij elke hobby. Bijvoorbeeld als het druilerig weer is en er geen of bijna geen wind staat. Maar ik ben altijd bezig, er is altijd onderhoud te verrichten. Ik ben er zelfs wel eens op mijn vrije middag of ’s avonds, wanneer er heel goede wind waait. Je heb ’s avonds en ’s nachts de meest constante wind omdat er dan geen thermiek is. Molenaars draaien dan graag. Het is een hobby die blijft trekken. ik kan me niet voorstellen dat ik er ooit genoeg van krijg.”